DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.

Voor den geheelen jaargang voor Soerabaya ƒ 15.—
Idem franco per post. „ 17.—
Voor den eersten halven jaargang voor „ „ 7.50
Idem franco per post. „ 9.—
De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*.

MAANDAG 29 JUNIJ.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

No. 52. VERANTWOORDELIJKE UITGEVERS E. FUHRI & CO, TE SOERABAYA. 1857.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT

Van den 24sten *Junij* 1857, N°. 50.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Van de verdere vervulling zijner betrekking, de ambtenaar ter beschikking van den direkteur der posterijen te Batavia J. J. E. Quant.

BENOEMD:

Tot tweeden assistent bij het landbouwkundig laboratorium te Buitenzorg, K. W. van Gorkom, eervol ontslagen militaire apotheker der derde klasse.

Tot eersten kommies op het bureau van den chef over de geneeskundige dienst, de eervol ontslagen militaire ambtenaar H. D. van Boeckholt, thans 2de kommies op dat bureau.

BIJ 'S LANDS BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN

BEVORDERD:

Tot opzigters der eerste klasse, de opzigters der tweede klasse: P. A. Keijzer, met bepaling dat hij in de residentie Kedirie werkzaam blijft, en G. T. Walter, met bepaling dat hij als eerste teekenaar werkzaam zal zijn bij de direktie der burgerlijke openbare werken.

Tot opzigters der tweede klasse, de opzigters der derde klasse:
J. C. Motta, met bepaling dat hij werkzaam zal zijn in de residentie Pasoeroean en gevestigd ter hoofdplaats, en W. C. H. L. C. von Winckelman, met bepaling dat hij werkzaam zal zijn in de residentie Djokjokarta en gevestigd ter hoofdplaats.

OVERGEPLAATST:

Naar Macassar, de opzigter der 1ste klasse, 1ste teekenaar bij de directie der burgerlijke openbare werken, J. J. Dikschei, zullende hij zich vestigen ter hoofdplaats aldaar.

Naar Batavia, de opzigter der 2de klasse J. G. R. de Lavalette, met bepaling dat hij werkzaam zal zijn als 2de teekenaar bij de directie der burgerlijke openbare werken.

GESTELD:

Ter beschikking van den directeur der posterijen te Batavia, de klerk bij de directie der producten en civiele magazijnen D. E. Humme, speciaal om te worden belast met de in ontvangstname, de afgifte en het overbrengen van de brievenmalen tusschen Batavia en Singapore, met de tusschen die plaatsen varende stoomschepen, en om gedurende den tijd dat na de terugkomst van die stoomschepen van Singapore de tegenwoordigheid van den mail-agent aan boord niet meer gevorderd wordt, bij de poskantoren Weltevreden of te Batavia werkzaam te zijn.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, de apotheker der 3de klasse K. W. van Gorkom.

Eervol, als militair ambtenaar der 2de klasse, H. D. van Boeckholt.

(*Voor de politie.*) De ondergeteekende in ervaring gekomen zijnde, dat door een ieder niet behoorlijk wordt nageleefd het bepaalde bij art. 39 van het politie reglement, (staatsblad 1829 N°. 8), zoo wordt der gemeente daaraan herinnerd en eene stipte naleving aanbevolen; luidende de gemelde wetsbepaling, dat een ieder verpligt is, bij aankomst van eenig Europeesch of daarmede gelijkstandig en niet in de afdeeling Soerabaya woonachtig persoon, ten zijnen huize, om aldaar te huisvesten, daarvan binnen twaalf uren kennis te geven ten kantore van politie, met opgaaf van de namen van zoodanige personen, op verbeurte eener boete van ƒ 25. — voor ieder verzuim.

SOERABAYA, 27 *Junij* 1857. *De Assistent Resident voor de Politie*, (w. g.) SWERVER.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING

Op Dingsdag den 30sten Junij.

Voor de toko van den heer D. D. van Boeckholtz in de Chin. kamp.

Op Woensdag den 1sten Julij.

Bij den pachter der pandjeshuizen Tan Tongliep in de Chin. kamp.

Op Donderdag den 2den Julij.

Voor de woning van den heer G. W. Lapré te Passar Bezaar.

Op Vrijdag den 3den Julij.

Voor de woning van den heer Mc Gillavrij te Kapoetran.

Op Zaturdag den 4den Julij.

Voor 's Lands algemeene pakhuizen alhier.

ADVERTENTIEN.

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 8sten Julij 1857.

Zal door den Onder-Intendant der 2de klasse, in de 3de Militaire Afdeeling op Java, des ochtends ten 9 ure, ten zijnen bureele in de Heerenstraat te Soerabaya, uitbesteding worden gehouden voor levering van 2000 STUKS SLAGTOSSEN.

De voorwaarden voor deze levering zijn vervat in de *Javasche Courant* van den 25sten Mei a. c. N°. 41 en liggen dagelijks ter lezing van 's morgens 7 tot 12 uren, alsmede zijn nadere inlichtingen te bekomen ten bureele van den ondergeteekende.

De Onder-Intendant voornoemd.

(369) **H. VEMER.**

VENDUTIE.

Op Woensdag den 8sten Julij aanstaande,

IN DE PAKHUIZEN VAN

RUYL CRAMER & CO.

Van diverse COMMISSIE-GOEDEREN, waaronder TWEE goedluidende en expresselijk, voor dit klimaat vervaardigde PIANO'S, voorts zeer soliede IJZEREN BRANDKASTEN, exquise EAU DE COLOGNE, GLASWERK, enz. enz., zijnde twee dagen te voren voor een ieder te bezigtigen. (375)

VENDUTIE

Op een nader te bepalen dag zullen worden verkocht, voor rekening van belanghebbenden.

N°. 3, een ANKER-KETTING lang 90 vadm. dik 1 Eng. duim en wegende 51. 2. 10 Cwt.

N°. 4, een ANKER-KETTING lang 90 vadm. dik 1 1/16 Eng. duim en wegende 63. 1. 10 Cwt.

SOERABAYA, 18 *Junij* 1857, **P. KERVEL & CO.** (371)

VERTREK VAN SCHEPEN.

HET VERTREK DER STOOMBOOT

KONINGIN DER NEDERLANDEN,

Kapitein J. PRINS, naar SAMARANG, BATAVIA en SINGAPORE, is alsnu bepaald op *Vrijdag den 3den Julij* 's morgens ten 8 ure.

Adres, bij

De Agenten,

(387) FRASER EATON & CO.

DEINE-MEU.

Novelle van J. J. CREMER.

(*Vervolg en slot.*)

De middagzon van October bescheen ook de hoofdstad der provincie en lokte al wat binnen de huizen was, naar buiten, om haar koesterend schijnsel te genieten, toen Paul Dissel de straten doorkruiste, niet wetende waar zich aan te melden om tot de uitvoering van het plan te geraken, 't welk hij zich vormde.

Hij liep. Mooije koetsen rolden langs hem heen, en 't was hem hoast te veul um uut de weg te goan; wat schélde 't of 't over 't lief goeng.

Mooije juffers en heeren met allerlei kleuren ruischten hem voorbij; en in de winkels, waarop hij toevallig den blik sloeg, zag hij geglinster en prachtigs meer as meer; maar.... 't gezigt, dat hem uit vroegere dagen voor den geest zweefde, was hem heerlijker dan 't geen hij daar aanschouwde, en dat gezigt was: 'n mooije zomeravond, toen hij onder den eik met klein Anneke op den bungel zat, en Deine-Meu bungelde.

Een oud en gebrekkig man sprak hem om een aalmoes aan, en Paul gaf werktuigelijk een groot deel van het weinige, dat hij met zich nam — want zijn gespaarde penningen liet hij op *'t Uiversnest* achter — maar dacht tevens, dat die ouwe stumpert niet zóó ongelukkig als hij was; en eindelijk, toen een groote zwarte wagen hem langzaam stappende tegenkwam, waarop 'n groot zwart ding stond, toen dacht Paul: dat 't bêter *doarin as d'r uut* was.

Nog eenigen tijd liep Paul voort, tot dat hij ten laatste aan een groot, zeer groot huis kwam, met een hooge stoep, waarvoor een schildwacht op en neêr ging.

Paul beschouwde het huis, en eindelijk zich vermannende, vraagde hij den soldaat, of in dat huus een van de heugsten van de soldoaten woonde, want dat ie 'm spréken most.

„Wanneerrr ge 't weten wilt, schel dan maarrr aan," antwoordde de schildwacht grimlagchend, en draaide den boerenknaap zijn rug toe.

Paul aarzelde weder, beschouwde het huis nogmaals, zag de schel hangen, trad eindelijk de stoep op en... schelde.

De man die de deur opende, zag er ook al tamelijk soldaatachtig uit, maar op Paul's vraag, of de Kerperoal of de Miejoor tuus was, kreeg hij kort ten antwoord; Ik ben de cipier. Wat mot je...?"

O, zoo! sepier van de militeeren;" zeide Paul, dan wou 'k oe zeggen, da'k as soldoat noar d'Oost wou. Umda'k er een buuten sag loopen, meinde 'k al da'k hier wel teregt zou wêzen."

„'k Weet niet wat je reutelt," klonk het bescheid, ik hou me met geen gekheid op; als je lust hebt om met de tralies kennis te maken, dan ben je teregt, maar anders.....

„Tralies...! tralies...!" stotterde Paul, en eensklaps kreeg ie zoo'n oakelikke scheut deur zien lief, dat ie zoo wit als een doode werd.

„Nog wat...?" zeide de cipier, Paul vragend aanziende.

Pijlsnel vlogen verschillende denkbeelden den jongeling door het brein... Zou 't hier dan wezen... de plaats waar hij was... hij, die... o, groote God! als een uitvaagsel der menschheid bewaakt werd... was dit het gevangenhuis, waar de ongelukkige vader leefde, dien hij nooit... nooit zou weerzien... zelfs... as 't zóó bleef... niet in den hemel?

„Nog wat...?" klonk het voor de tweede maal, en Paul, daardoor gewekt, vraagde haastig: En voader, zit ie ook hier...?"

„Da's best mogelijk," klonk het antwoord, als ik maar aan je neus kan zien wie je vader is...?"

Het kostte Paul heel wat moeite, om de namen: Teunis Dissel", uit te brengen, maar toen hij ze genoemd had en de woorden van den cipier hem in de ooren klonken: De oude van te pronk en vijftien jaar zitten, die de schavotkoorts heeft, is dat je vader?" toen was het den jongen wel weder, alsof hij een messteek door 't hart kreeg, maar toch, ja, hij smeekte er om, hem — al ware het slechts weinige minuten — te mogen zien en te spréken — misschien... misschien dat hij hem dan' nog éénmaal *salig* wedersag.

't Had heel wat in, eer het den zoon vergund werd

SOERABAYA, *den 29sten Junij 1857.*

BATAVIA. — Op den 21 dezer kwam ter reede alhier aan, het Nederlandsch koopvaardijschip *Barend Willem*, kapitein J. W. Retgers, den 11 Maart het Nieuwe Diep verlaten en aan boord hebbende een detachement suppletietroepen, sterk 197 onderofficieren en manschappen, onder het bevel van den gepensioneerden majoor van het Indisch leger L. Pison, medegeleiders de 2de luitenant der infanterie R. D. W. Koops en de apotheker der 3de klasse G. O. E. Moorman.

Van dit detachement zijn vóór het uitzeilen drie man gedeserteerd, zijnde deszelfs bepaalde sterkte 200 manschappen.

Overigens heeft het zich aan boord, ofschoon die manschappen weder voor het grootste gedeelte vreemdelingen zijn, uitmuntend gedragen en is er niets belangrijks gedurende de reis voorgevallen, hetwelk tot ongeregeldheden aanleiding geven kon. De krijgstucht werd streng gehandhaafd, terwijl tegenovergesteld de behandeling van de zijde des gezagvoerders en zijne onderhoorigen zoodanig was, dat de troepen daarover de grootste tevredenheid koesterden.

Het detachement is den 22sten in den namiddag ontscheept en in goede orde naar Weltevreden gemarscheerd.

(*Java-Bode.*)

Moluksche eilanden. De berigten loopende tot medio Mei jl., behelzen het volgende:

Amboina. Het weder was gedurende de laatste maand guur en regenachtig.

Bij gelegenheid dat negen der in de maand Junij 1856 door Z. M. stoomschip *Vesuvius*, gevangen gemaakte zeeroovers uit de gevangenis werden afgehaald om de doodstraf te ondergaan, waartoe zij waren veroordeeld, is door hen amok gemaakt en hebben zij zich tot het uiterste verweerd. Om hen magtig te worden en ongelukken te voorkomen was men genoodzaakt op hen te schieten, zoodat zij allen min of meer zwaar verwond naar de strafplaats zijn gebragt.

In den nacht van den 8sten op den 9den Mei is eene kruisorembaai van de negerij Ceith, geladen met 4500 pd. rijst en *f* 2,000,— gouvernements geld, bestemd naar Hila, op de hoogte van Tandjoeng Hoeloe (Westkust van Hitoe), ten gevolge van slecht weder, omgeslagen en gezonken.

Bij dit ongeluk zijn geene menschenlevens te betreuren; van de lading werd alleen het geld behouden.

In den middag van den 13den Mei, omstreeks half twaalf ure, heeft alhier eene zeebeving plaats gehad.

Banda. In de laatste helft van de maand April hebben hier oostewinden gewaaid, vergezeld van regen.

In den avond van den 6den April, zes minuten voor half elf ure, is zoowel op Neira als Groot-Banda, eene korte doch zware aardschudding gevoeld, rigting hebbende van het Z. W. naar het N. O.

Op de eilanden Aij, Rozengain, Rhun en Pisang werd dezelve gelijktijdig waargenomen. Deze aardschudding was zoo hevig dat de deuren toesloegen, de klokken bleven stilstaan en de lampen zwaar slingerden. Eenige personen, die, tijdens de schok, in de baai Neira en Groot-Banda waren, zagen een lichtstraal vergezeld van een dof geluid, veel overeenkomst hebbende met het vallen van een zwaar voorwerp in het water.

Behalve dat weder eenige oude scheuren zigtbaar wer-

zijn schuldigen vader te ontmoeten, en reeds daalde de avond, toen Paul, met hoog verlof, doch met een angstig kloppend hart, het sombere verblijf binnentrad, waar Teunis Dissel, krank naar ligchaam en ziel, op zijn schamel leger nederlag.

't Valt moeijelijk Paul's gevoel te beschrijven, toen hij daar bij hem stond, bij den man, die hem als kind verachting had ingeboezemd, die hem verkocht, maar voor wien de brave Deine hem leerde bidden; voor wien zij hem liefde had ingeboezemd, ofschoon hij getoond had die liefde onwaardig te zijn. Hij zag hem daar liggen... den zondaar... den veroordeelde... zijn vader.

„Wie is doar...?" klonk het eensklaps van het leger; Is de beul doar... of...?" en Paul, door die stem gewekt, trad met meer vastheid, dan men zoude verwacht hebben, op den ongelukkige toe... en sprak: Voader! ik bin 't..."

De man op het leger wendde zijn bleek gelaat naar den spreker en toen... toen rilde hij, en wierp zich op de andere zijde.

„'k Zie Paul, voader," hernam de zoon, en vervolgde, schoon zijne stem van ontroering beefde: 'k Wou oe nog zoo gern is zien eer 'k weg gai; zie de nie wel, voader....?"

„Goa moar heer; 't brandt mien in 't heufd," was het antwoord.

„Och! 'k wou oe zoo geern zeggen, da'k altied veur ou gebeejen heb," hernam Paul, en da'k nog veur ou bidden wil, voader."

„Bidden!" zeide de man, loop heer, doar he'k wat oan. ...."

Paul begon sterker te beven, maar hernam: 'k kan oe alles niet zeggen wa'k denk en in 't gemoed heb, moar één ding da wee'k toch, dai bidden mot eer dai starft, of anders..."

„Starven...!" herhaalde de vader, wie zeit ou da'k starven zal...? Mien heufd... ! mien heufd...!"

„Och voader, dat weet ie zoo goed as ik," hernam de zoon, starven mot ielk mins, en de onwe motten 't erste."

Het scheen wel, alsof het denkbeeld van sterven den zondaar nimmer zoo akelig had toegeschenen dan in dien oogenblik. Strak vestigde hij zijn doffe oogen op den zoon, die als een engel Gods tot hem werd gezonden, en eenige malen riep hij met een akelige stem: Starven... starven!" en daarna: o God! o God! help mien! help!"

Wij zullen niet woordelijk vermelden, wat Paul verder tot den vader sprak, dien hij zoo gaarne voor de eeuwigheid redde, want wij betwijfelen zeer, of de boerentheologie, die Paul deed hooren, wel ieder zou stichten, die de vriendelijkheid heeft ons eenvoudig verhaal te doorloopen. 't Bleek uit alles wat de jongman sprak, dat hij geen flaauw denkbeeld van het onderscheid had, hetwelk er tusschen het licht van Dordt en het *Noorder*licht bestaat. De goede jongen was een schrale theologant en daarom was bij in zijn eenvoudige redenering nu eens schrikkelijk Noordsch, en dan weder ijsselijk Dordtsch en wanneer men hem van zijn *heilige* moeder Geurtje had hooren spreken, die in den hemel ook wel zou bidden, dan zoude er nog al meer verwarring in zijne redenering zijn bespeurd geworden; maar — wat den jongman in stelsels ook vreemd bleef, één ding was hem helder: God nam zondaars aan, — zondaars! door Jezus Christus; en toen ten slotte de zoon naast de kribbe des vaders op de knieën viel, en de hand van den schuldige met warmte vatte, en riep: Toe voader, zuch nog ens... God heurt ou geerne zuchten. Toe! toe voader, gleuf toch wat Deine-Meu dukkels zeit: 'n mins is 'n mins, moar God is God, en as 'n zondoar bidt, dan greint God; en as ie dan wil opstoan, dan griept God 'm bij de hand. — Voader, bid dan... as te blieft, voader; misschien dat 't merrege of overmerrege te loat is"; toen.... toen lachten Gods engelen in den hoogen hemel.

Een half uur nadat Paul deze laatste woorden sprak waren er reeds twee geneesheeren in het kerkerhok van Teunis Dissel; één voor de ziel, één voor 't ligchaam.

Teunis had gezucht en Teunis had gebeden..., gebeden; het korte gebed: God!" en 't was alsof de Hemelvader het kind wilde loonen, voor hetgeen hij aan den vader deed. De schande, welke de laatste moest ondergaan en welke den zoon had doen besluiten, een land te verlaten, waar men hem zou nawijzen als het kind van hem, die op dat oakelikke rooije ding — dat 's merkda-

den in het bannelings- en militaire hospitaal, een der gouvernements pakhuizen en verscheidene partikulieren gebouwen, is aan de batterij *de voorzigtigheid*, eene horizontale scheur ontstaan van circa 7 ellen, ook aan de notenkombuis op Poeloe Aij en het fort aldaar is eenige weinig beteekenende schade toegebragt. Deze aardbeving was volgens het algemeen gevoelen, voor het oogenblik dat zij aanhield, even hevig als die van 1852.

In den voormiddag van den 29sten dier maand werd wederom eene aardschudding waargenomen; deze was echter ligt en had eene rigting van het westen naar het oosten.

Gedurende de maand April heeft de oogst der muskaatnoten in de onderscheidene perken bedragen: 2,164,055 noten pitten, uitmakende 17,312 ponden noten en 4,328 ponden foelie.

Ternate. Den 21sten April, des avonds omstreeks 7 ure, werd hier eene ligte aardbeving waargenomen; de rigting kon door de snelle beweging niet worden opgemerkt.

Menado. De weergesteldheid kenmerkte zich hier door hevige onweersbuijen.

In den avond van den 21sten April, omstreeks zeven ure, werd eene sterke aardschudding gevoeld, vergezeld van onderaardsch geluid. Dit geluid is in den laatsten tijd op meer plaatsen in de Minahassa gehoord.

In de afdeeling Gorontalo werd den 25sten Februarij, des namiddags omstreeks half zeven ure, eene vrij hevige aardschudding gevoeld, waardoor aan eenige gouvernements-gebouwen schade werd toegebragt. In die maand heerschte aldaar eene aanhoudende droogte, die eerst in Maart door regen werd afgewisseld.

Timor. Volgens berigten van eenen te Koepang van Delli aangekomen europeeschen handelaar, werd in den avond van den 26sten April half zes ure, op laatst genoemde plaats, een ligte schok van aardbeving, in horizontale rigting van zuid naar noord, waargenomen. Dienzelfden avond werd te Oekoesi, bewesten Atapoepoe eene aardbeving gevoeld die zeer hevig was en lang moet hebben aangehouden.

In den voormiddag van den 13den Mei, omstreeks half elf ure, heeft te Delli op nieuw eene aardbeving plaats gehad, in de rigting van zuid naar noord, die minstens 51 seconden moet hebben aangehouden, doch zoo hevig was, dat van de gebouwen, indien zij van steen waren geweest, geen één zou zijn staan gebleven. De menschen hadden moeite om op de been te blijven en velen vielen ter aarde; een ieder was van schrik bevangen en telkens vreesde men de aarde te zullen zien splijten.

Het water in de baai van Delli was, gedurende die hevige beweging, tot viermalen toe op en afgeloopen, zoodat er eene daling en rijzing van minstens 10 Rhijnl. voeten plaats had.

In den loop der volgende drie dagen en nachten werden nog minstens 15 schokken in de rigting van Z. naar N. waargenomen, met tusschenpoozen van één en meer uren, doch slechts kortstondig en minder hevig dan die van 13 Mei. Den 17den Mei hadden de schokken nog niet opgehouden.

De sterkte te Delli, bestaande uit opgestapelde klipsteenen met modder of klei, is op verscheidene plaatsen ingestort; in de nabijheid van eene bestaande bron was eene nieuwe ontstaan; op eenen afstand van eene halve Engelsche mijl van het zeestrand was de grond gescheurd en het water in de putten was geheel modderachtig geworden.

Op Hera, omtrent 12 Engelsche mijlen beoosten Delli, werd mede op den 13den Mei eene nog heviger aardbeving waargenomen. Op vele plaatsen was de grond eenigzins verzakt en waren, door opborreling van het water, poelen ontstaan. In den voormiddag van dien dag werd ook te Koepang een ligte schok gevoeld. In den nacht van dienzelfden en den daarop volgenden dag werd dat natuurverschijnsel ook te Atapoepoe waargenomen, doch dit was van weinig beteekenis.

In de negorij Djagong (Pankadjène) op Celebes heeft op den passer, tusschen de bewoners van Djagong en die van Boengoro, door misverstand, een gevecht plaats gehad. Toen het misverstand was opgehelderd waren reeds 3 gesneuveld een één gewond. (*Jav. Cour.*)

LAND-MAIL BERIGTEN.

— Eenigen tijd geleden is te Rotterdam opligting gepleegd door een persoon, die voorgaf Jhr. B. genaamd te zijn; ten gevolge waarvan tegen hem een bevel van aanhouding door de Regtbank aldaar is verleend, waardoor de politie op het spoor kwam, dat alhier bij zekeren logementhouder, geruimen tijd geleden en vóór het plegen van die opligting, waarvan de dader middelerwijl gearresteerd was, de persoon onder dien naam had gelogeerd. Toen is het gebleken, dat die persoon in de maand Augustus 1855 intrek in dat logement heeft genomen, zich noemende Jhr. B., geboren en wonende te L., voorgevende als stuurman gevaren te hebben op een schip, dat verongelukt was, zeggende thans van Falmouth te komen, in het belang van den kapitein van dat vaartuig, hetwelk alhier voor *f* 32,000 verzekerd was. Hij zeide zich deswege met den Hannoverschen consul te moeten verstaan en dat hij daarbij voor *f* 2000 geïnteresseerd was. Hij had eene ongesteldheid aan het been, naar hij opgaf in dienst gekregen, die naar het oordeel van deskundigen eenige dagen rust vorderde. Hij gaf echter te kennen, vooraf zekeren heer E. op de korenbeurs noodzakelijk te moeten opzoeken, zijnde deze de boekhouder van den heer N., te Leeuwarden, en die belast was met het beheer der gelden zijner zuster, die thans, naar hij zeide, op reis was naar Duitschland. Hij verliet daarop het logement en kwam een uur later terug, zeggende den heer E. te hebben gesproken, en 's middags terug te moeten keeren, om te vernemen, of die heer hem eene som gelds kon voorschieten. Ten 4 ure verliet hij andermaal het logement en deelde bij zijne terugkomst aan den logementhouder mede, dat hij geen contant geld kon krijgen, doch een wissel toonde, door den heer E. op de heeren J. H. N. en Comp., te Leeuwarden, op zigt getrokken en *f* 500. — groot.

Daarop vroeg hij den logementhouder, of hij hem op dezen wissel geld wilde voorschieten, hetwelk deze weigerde, hem echter voorslaande den wissel te doen incasseren door de kassiers de V. en Z. alhier, waarmede hij genoegen nam, terwijl deze daarop den wissel in blanco en met den naam van Jhr. B. endosseerden. De logementhouder passeerde daarna den wissel op zijne beurt aan de kassiers V. en Z. en schoot Jhr. B., op zijn verzoek, verschillende gelden voor, in afwachting der betaling van dien wissel. Hij gaf op, nog eene zuster te hebben, aan welke hij over het afgeven van den wissel had geschreven. Den 20 Aug. werd echter de wissel terugbezorgd, voorzien met het opschrift: *niet schuldig*. Jhr. B. gaf op het vernemen daarvan den logementhouder te kennen, dat er geen bezwaar was, daar Jkv. B. zijne zuster, die bij zijne uitlandigheid zijne zaken bestuurde, en gelden ontving, zooveel geld als hij verlangde zou uitbetalen. Hij sloeg den logementhouder daarom voor, zoo deze de kosten wilde uitschieten, naar de buitenplaats te N. te gaan, waar jonkvr. B., zijne zuster, woonde. Zij vertrokken dan ook den 21 Aug. in gezelschap van eenen heer, die in hetzelfde logement zijn intrek had genomen. Met rijtuig te N. en voor eene buitenplaats gekomen, verliet Jhr. B zijne beide medgezellen, zeggende, alleen naar zijne zuster te gaan, beiden verzoekende hem in de dorpsherberg af te wachten. Een kwartier-uurs laten keerde hij terug, verklarende, dat zijne zuster hem 's avonds of den volgenden dag eene som gelds zou overmaken naar zeker logement in de nabijgelegen stad. Toen er echter geen geld kwam, ging de logementhouder met den hem verzellenden heer weder naar de buitenplaats, waar zij eene dame aantroffen, die zij als Jhv. B. begroetten. Deze dame zeide echter geen Jkv. B. te zijn, maar E. te heeten (zijnde dezelfde naam van den vroeger genoemden boekhouder van de heeren N. te Leeuwarden). Toen zij daarop vroegen of haar broeder Jhr. B. dan niet gisteren op de buitenplaats was geweest, zeide zij ja, maar dat is mijn broeder, P. G. E. genaamd, die het ongeluk is der geheele familie, waarom zij niet meer van hem wilde weten. Naar de stad teruggekeerd, waar zij hem opzochten erkende hij gelogen te hebben, dat zijn naam inderdaad E. en de wissel valsch was. Hij verwijderde zich en pleegde daarop te Rotterdam de vermelde opligting, waarvoor hij in April tot zes jaren confinement werd veroordeeld. De logementhouder had deze zaak echter laten rusten, tot bij bij de nasporingen, door de Amsterdamsche politie in het werk gesteld, haar toen eerst met de bovenvermelde gebeurtenis bekend maakte.

Bij het verhoor gaf de besch. op, naar hij meent, zijn regten naam te hebben opgegeven, toen hij in het logement, kwam. Hij ontkende den wissel vervalscht en aan den logementhouder ter hand gesteld te hebben, en zeide, dat de hierboven vermelde gebeurtenis zich anders had toegedragen, terwijl hij de voormelde personen alleen naar zijne zuster had medegenomen. Aan de andere zijde wordt dit echter tegengesproken, terwijl de logementhouder heeft verklaard, dat hij den besch., altijd in de veronderstelling, dat deze Jhr. B. was, aan verschillende kosten enz., ongeveer *f* 250 had voorgeschoten, terwijl het overigens is gebleken, dat hij zich ook bij anderen voor Jhr. B. uitgaf. Uit de rapporten van deskundigen blijkt bovendien, dat de hand van de drie transportlijsten, die de besch. erkent geschreven te hebben, dezelfde is als die van het schrift op den wissel, en dus waarschijnlijk door denzelfden persoon geschreven zijn. Overigens is het gebleken, dat E. in 1852 hier ter stede tot zes maanden cellulaire gevangenis, wegens opligting, is veroordeeld geweest. Hij zal wegens opgenoemde valschheid in geschriften in de maand Maart aanstaande voor het Prov. Geregtshof in Noordholland te regt staan.

— Een Parijzenaar in de rue Montmorencij die zeer beangst was, dat men hem zou bestelen verstak zijn geld op verschillende plaatsen in zijn huis, zonder er iemand iets van te zeggen. — Eene van deze bergplaatsen was eene kagchel, die in zijnen winkel stond en waarin sedert lang geen vuur was aangelegd geworden, waarom hij daar een aantal obligaties van de stad Parijs, banknoten en andere papieren van dadelijke geldswaarde had verstopt, benevens eene niet onaanzienlijke som in goud. — Op zekeren dag dat hij uit was gegaan en zijne vrouw dus op den winkel paste, vond deze het te koud, om zonder vuur te zijn en liet dus door den bediende de kagchel aanleggen. Toen een half uur daarna de man te huis kwam en het vuur in de kagchel zag, zonk hij met een gil in eene gemakkelijke voltaire neder en snikte nog een half uur eer hij zijne getrouwe egâ de reden van zijn verdriet kon mededeelen. Daar de tranen van den wantrouwenden echtgenoot weinig hielpen bluschte men het vuur met een emmer water waarna men wel de zwartgewordene goudstukken terug vond, maar zelfs de asch van het brandhout niet meer kon onderscheiden van die van de banknoten, obligaties etc.

— De Londensche *Times* tracht in zijn nommer van den 10den Maart degenen gerust te stellen, die van den heer Buchanan, den ontwerper van het door de Noord-Amerikaansche diplomaten te Ostende in 1852 opgestelde programma, en van den generaal Cass, den ouden staatsman die zich door zijne „onverzettelijke anglophobie„ bij zijne landgenooten bemind gemaakt heeft, eene jegens Engeland vijandige staatkunde verwachten. Het genoemde blad weet echter weinig anders aan te voeren, dan dat mannen, die hard jegens Engeland gesproken hebben, juist daarom minder door de publieke opinie gedrongen zullen worden om hard jegens Engeland te handelen.

Wat van zulk een geruststelling ook te denken zijn, zeker is het dat lord Palmerston voor eenige dagen in het Britsche Lagerhuis op geruststellenden toon over de betrekking tusschen Engeland en de Vereenigde Staten gesproken heeft. In zijn antwoord aan den heer Disraeli, door wien zijne staatkunde woelziek, onruststokend en twistzoekend genoemd was, vroeg hij, of het bewijs voor de gegrondheid van dat verwijt welligt lag in het verdrag met de Vereenigde Staten, waardoor, naar hij vertrouwde, alle aanhangige geschilpunten vereffend zouden worden.

— In Rusland is de drukpers op bevel des Keizers van de knellendste banden ontslagen. Wel leest men nog nergens aanvallen op het staatkundig stelsel der regering en op de zamenstelling van het leger, maar des te strenger gispen de dagbladen de tegenwoordige handelswetgeving en bewijzen bovendien, dat de binnenlandsche kunstvlijt, in weerwil van de groote subsidiën, nog verre bij de buitenlandsche ten achter is. In het algemeen moeten, zoo men aan bijzondere brieven uit Petersburg geloof mag slaan, de beginselen van vrijen handel in de hoogere kringen in Rusland meer en meer veld winnen.

— Uit Rome wordt de dood gemeld van Mgr. Lazzaroni, lid van de consulta, die in een der gangen van het paleis vermoord is, door een dief, die zich van zijne portefeuille, 1200 scudis bevattende, heeft meester gemaakt. Mgr. Lazzaroni is in den buik getroffen door een dolksteek en onmiddelijk bezweken.

CHINA.

Naar men zegt zijn de Chinezen thans bezig met zich op breeden schaal te wapenen tegen de verwacht wordende aanvallen der Engelschen. — Sedert het bombardement van Canton hebben zij uitgebreide waterwerken tot stand gebragt op de Pei-ho, eene rivier die in de geele zee uitloopt en de gemeenschap met Pekin daar stelt. — Deze rivier is thans reeds op twee en twintig verschillende punten versperd door gemetselde dammen die er alle vaart onmogelijk maken, en volgens de berigten met de meeste zorg zijn uitgevoerd. — Daarenboven zijn de drie vertakkingen van de Pei-ho, die in 1817 door den

---

ges op de merkt ten oanzien van alle boeren stond — werd oan de poal gesteld: van die schande zou hij bevrijd worden, want Teunis was harder ziek dan de cipier gedacht had; ja nog in dienzelfden avond sprak Teunis voor de laatste maal woorden die, niet zoo als later, van ijlhoofdigheid getuigden, en vouwde Paul dankende de handen, want, vader had gezegd: Vergêving Paul.... vergêving Deine.... vergêving God?"

En twee dagen later was Teunis Dissel niet meer.

De geneesheer voor 't ligchaam had 's mans leven niet verder voor een ellendige toekomst kunnen bewaren.

God dank!

De geneesheer voor de ziel had met den zoon gesmeekt: God, die eenmaal in allen alles wilt zijn, neem hem in genade, amen!"

Teunis Dissel was gestorven, en Paul! o! hoe bonsde het hem van binnen, hoezeer verlangde hij aan Deine-Meu die laatste woorden van haren beleediger over te brengen; hoezeer wenschte hij nog eenmaal dat woord *vergeving* te doen hooren, hoezeer wenschte hij... haar... ja Anneke nog eens te zien, die hij in drie dagen niet zag.

Anneke...! Deine-Meu...! Nog ens veur de letste keer noar 't *Uiversnest*, en dan.... vort... of... (de groote schande was uit den weg).... of.... en Paul bragt de hand aan 't hoofd en.... tranen liepen hem over de wangen.

Lezer! 't is vijftien jaar geleden, dat Paul de woning zijner pleegmoeder verliet, om schijnbaar toevallig, maar inderdaad door Gods bestiering, de ziel van zijn vader meer nabij den troon diens Eeuwigen te voeren. Vijftien jaren zijn er verloopen, en wilt gij weten wat er sedert dien tijd op 't *Uiversnest* voorviel, treê dan met ons de keukenkamer binnen en zie de ruim dertigjarige huisvrouw, de blonde Anna, hoe ze naar de bedsteê gaat en de twee blonde jongens, van twaalf en veertien jaren, een kus op het voorhoofd drukt; hoe ze moeders evenbeeldje, het negenjarige Deineke, uit de krib neemt en mokkelt dat het een lust is, en daarna haar Paul — den gelukkigen vader — het kinderkopje, met de woorden: Paul, wij ook is," toesteekt, waarop ook deze het kleine hoofdje met de beide handen vat, en het molletje zoent, veur 't munje, veur 't mollige munje.

Zie, lezer, Anneke legt het kind weer in 't kribje, en nadat ze de breikous heeft genomen zet ze zich in 't schemeruurke bij de vuurplaat, en Paul zet zich naast haar, en — hij vat zien lieve wiefke krek um 't lief as toen ie Anneke vast hieuw, toen Deine bungelde, en denkende aan den bungel, noemt hij den naam van haar, die den band der jongelieden zag leggen, maar kort daarop henen ging om met de haren — welligt ook met Miechel, die in Rusland bleef — bij God in den hemel samen te zijn. Hij noemt den naam van haar, die meer gevoel had dan de menschen geweten hadden, van haar, die een kind redde uit de handen van een onwaardigen vader; van haar, die dat kind opvoedde om dien vader nog ten eeuwigen zegen te worden; van haar, die God lief had en den vijand vergaf, en twee zielen op aarde gelukkig maakte, om ook eenmaal in den hemel gelukkig te zijn. Paul noemde den naam van haar, die hij lief had en wier nagedachtenis hij zegende; van haar, die het verstaan had, dat een verwaarloosde jeugd een ouderdom van schande wordt, van Deine, wier stof rustte in den akker Gods, maar wier ziele woonde..... in den hemel.

Keizer Kia-kang werden bewaarbaar gemaakt, thans geheel afgedijkt zoo dat die nu hunne uitwatering hebben in het meer Ko-ho-tchi, Van uit dit meer nu kan de geheele omliggende landstreek worden onder water gezet, zoodat Pekin zoowel van de landzijde als van de zeezijde volkomen is gevrijwaard van alle vijandelijke aanvallen; want, hoezeer de verdediging door watervloed een geessel is voor het volk, kan de Keizer er veiliglijk op vertrouwen dat, wanneer de omstandigheden het vorderen, geene de minste aarzeling zal bestaan aan de zijde des volks, geleid als het is door den doodelijken haat tegen de vreemdelingen die steeds bij hen wordt levendig gehouden. — Nog kort geleden hadden wij het bewijs hoe gereedelijk zij zich aan het grootste gevaar blootstellen wanneer er slechts de kans bestaat om den vreemdelingen te kunnen moorden. — De Engelsche schepen die *Canton* aandeden hadden de gewoonte om te Whampoa versch water in te nemen van een klein riviertje dat in de Tehon-Kiang uitloopt. Voor eenigen tijd geleden nu merkte men op, dat de zeelieden die van dit water dronken hevigen buikloop kregen, die men voor cholera-aanvallen hield, bij nader onderzoek bleek echter dat de Chinezen het water van genoemd riviertje hadden vergiftigd door middel van eene soort boomschors die, na zekere bereiding, het water in eenen doodelijken gifdrank veranderde. De Chinezen zijn van nature kwaadaardig en deze kwaadaardigheid wordt tot het bijna ongelooflijke gevoerd door hunne dweepzucht die alle beschrijving te boven gaat Er is slecht één middel om hen te temmen en dat is, hen te verblinden door zulk een groot magtsvertoon dat het alle moed ontzinkt — zulk een magtsvertoon zal nu weldra gegeven worden, nu de Engelsche vloot daar binnen kort uit 68 schepen zal bestaan.

Het schijnt met dat alles dat sommige van de rijkste Mandarijns, het daarheen willen leiden dat het oude Hongstelsel weder ingevoerd worde, op denzelfden voet als hetzelve in 1759 door Tsong Too werd opgerigt. — Niettegenstaande al hun krijgshaftig vertoon, zijn die groote heeren, geheel uit eigen belang, niet ongunstig gestemd jegens de Engelschen en daar zij in onmiddelijke gemeenschap staan, met de Nuijko of kabinets raad te Pekin, kunnen zij hunnen veelbeduidenden invloed bij 's keizers raadgevers zelve aanwenden. — Zonder te spreken over het meer of min wenschelijke om het oude monopoliestelsel weder ingevoerd te zien zou het zeker een groot beletsel zijn voor het Chinesche Gouvernement om voortaan zoo geheel willekeurig hunne tractaten met vreemde mogendheden te verbreken.

Volgens de *Moniteur de la flotte*, zoude thans nog eene vrede tusschen China en Engeland, zonder veel moeite kunnen worden tot stand gebragt, wanneer de Engelschen hun plan uitvoeren, om een schrikwekkend wapenvertoon op de Chinesche kust te maken.

— De *Pays* zegt dat Lord Elgin de uitgestrektste volmagt van het Engelsche Gouvernement zal erlangen en dat de drie hoofdpunten van zijnen eisch zullen zijn — 1° de vernieuwing van het tractaat met openstelling van acht in stede van vijf havens en vrijheid aan de Engelsche schepen om in geval van nood, in elke haven binnen te loopen die het naastbij zoude zijn — 2° dat Engeland, even als Rusland, een gezantschap te Peking zal hebben dat uit minstens vijf leden zal bestaan, en waarvan het hoofd in officiele betrekking zal staan tot het Chinesche gouvernement — 3° dat Engeland op alle plaatsen die voor den handel worden opengesteld militaire posten zal hebben waarvan de sterkte nader zal worden bepaald.

De overige punten zijn van minder belang.

Echter zullen de Amerikaansche kooplieden niet toestemmen dat Engeland met China voordeeliger overeenkomsten sluiten dan de hunne zijn, waarom zij hun gouvernement reeds hebben te kennen gegeven, dat het hun verlangen is, dat de Vereenigde Staten een werkzaam aandeel nemen in de krijgszuchtige bewegingen aldaar. — De algemeene meening is echter dat het bestuur, in geen verbond met Frankrijk en Engeland wil treden en dat, zoo het bestuur den graaf Sartiges en lord Napier nog niet van dit besluit heeft verwittigd, dat het zulks dan toch wel spoedig doen zal. — In dit geval zou dus Amerika geheel voor eigen rekening den oorlog tegen China beginnen.

Bij dit korte overzigt van den staat van zaken in China kan men nog voegen dat wanneer de onderweg zijnde suppletie- troepen en oorlogsvaartuigen Singapore aandoen, het zeer mogelijk is, dat die een order krijgen om eerst naar Britsch-Indie te stevenen, ten einde het in oproer zijnde leger aldaar te helpen tuchtigen, alvorens zij de reis naar China volbrengen.

— Bij het lezen van een der Engelsche periodieken viel ons oog op het volgende uittreksel uit een brief van Calcutta.

„Circulerende koekjes. — Een vreemd, en volgens „sommigen die Indie kennen zeer onaangenaam geval, had „in de noordwestelijke districten plaats. — Te Futteghur hield een Chowkeijdar of dorpspoliciedienaar van „Cawnpore een zijner kameraden aan en gaf hem twee „Chupatties. — Deze Chupatties zijn ongerezene, bijna „onverteerbare koekjes, die slechts door de behoeftige „klasse worden gegeten. — Hij voegde er de last bij „om nog tien zulke koekjes te maken en daarvan twee „te geven aan elk der vijf naaste Chowkeijdars, alle met „bijvoeging van dezen zelfden last. — Hij werd gehoorzaamd, en in eenige weinige uren zag men door de geheele landstreek al de Chowkijdars met zulke koekjes „heen en weder loopen — het ging voort van provincie „tot provincie met eenen spoed die de expeditie van officiële orders verre overtreft. — De magistraten kunnen „er niets tegen doen en de Chupatties-stroom rigt zich „thans naar het westen.

„Niemand begrijpt wat dit alles te beduiden heeft. — „Eenige officieren houden het voor een middel ter afwending van de Cholera — anderen houden het voor een „grap. — Weder anderen zien er verraad in en dit laatste idée heeft vooral de overhand bij de inlandsche beämbten. — Ik voor mij, ik geloof dat het van een of „andere rijke gek uitgaat, als het gevolg eener gelofte. „Maar wat de zaak wel der aandacht waardig maakt is „dat er in die verschillende provinciën zoowat 90,000 „zulke Chowkeijdars zijn. — Zouden die eens de handen „willen inëenslaan om kwaad aanterigten, van welk eene „gewigtige beteekenis wordt dan niet zulk eene voorbeeldelooze organisatie.

Wanneer wij in aanmerking nemen dat het boven staande reeds den 18den April te Londen werd gedrukt, en dat de inlandsche beämbten, die moeten verondersteld worden met de gewoonten der inlanders het best bekend te zijn, daarin verraad zagen, dan komt onwillekeurig bij ons de vraag op, of dat ook in verband staat met het onlangs in Calcutta uitgebroken oproer.

DE OUDSTE STOOMBOOT.

De stoomboot *Industry* thans behoorende aan de Clyde Shipping Companij en gebezigd als lading boot, is nu kortelings op de helling geweest, goed nagezien, en voorzien van eene pijp die men kan verkorten, ten einde haar in staat te stellen om ook boven de Glasgow-brug te gaan laden. De *Industry* werd in 1814 door Fijfe te Farrleij van hout gebouwd waar de heer Duncan M'Arthur ingenieur te Glasgow er de machinerie in zette. — Eerst was zij ingerigt om passagiers te varen doch werd na een paar reizen in eene lading boot herschapen en met eene kraan op het dek voorzien. — Zij heeft sedert verscheidene zware reparatiën ondergaan en kan nog jaren in de vaart blijven — zoo oud als zij is doet zij somwijlen nog dienst als sleeper en niettegenstaande hare oude en minder daartoe geschikte bouworde doet zij hare dienst als stoomsleeper zeer goed. — De eerste stoomboot die ooit in Engeland werd gebouwd, de *Comet* van Henrij Bell liep in 1812 van stapel en was dus slechts twee jaren ouder als de *Industry*. De *Comet* echter bestaat niet meer en zoude het dus niet onbelangrijk zijn als eene bekwame hand zich wilde verledigen met de *Industry* op het doek te brengen, ten einde voor het nageslacht de gelijkenis te bewaren van een stoomvaartuig dat bijna het eerste was, dat ooit gebouwd werd. — De Clyde Shipping Companij is ook nog in het bezit van de *Trusty*, eene andere boot die zeer kort na de *Industry* te Dunbarton van stapel liep.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Van*
Junij 24	Z. M.	Stoomschip Celebes.	Luit.-ter-zee 1e kl. Baak.	Samarang.
„ —	Nederl. Ind.	Saijan Maskoor.	Said Abdulla.	„
„ 26	Nederlandsche	Kijkduin.	F. S. Oldendorp.	Batavia.
„ 27	Nederl. Ind.	Soedul Gair.	S. A. b. Aboebakar Bargebe.	„

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Naar.*
Junij 24	Z. M.	Stoomschip Celebes.	Luit.-ter-zee 1e kl. Baak.	Banjarm. via Makassar.
„ 26	Nederl. Ind.	Djoedoel Karim.	Aminoedin.	„
„ —	Fransche	Marguérite.	J. Bourdase.	Batavia.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Bestemming*	*Agenten*
Fransche	Nicolas Cézard.	P. Adam.	In reparatie.	Fraser Eaton & Co.
Zweedsche	Lemuella.	M. B. Nattrass.	China.	„ „ „ „
Fransche	Sainte Anne.	J. Gillette.	Frankrijk.	„ „ „ „
Nederlandsche	Salatiga.	J. N. Besier.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
„	Henriette.	Chevalier.	Onbepaald.	„ „ „
„	Kijkduin.	Oldendorp.	„	„ „ „
Ned. Ind.	Venus.	Kerto.	Balie.	McMillan Marten & Co
Zweedsche	Flamingo.	Rogstadius.	Nederland.	Wm. Mathieu & Co.
Nederlandsche	Derkina Titia.	P. Esink.	Onbepaald.	P. Kervel & Co.
„	Koninklijke Ned. Yachtclub.	F. L. Zack.	„	Ruyl Cramer & Co.
Engelsche	Margaret Connal.	Meikle.	„	Major Matzen & Co.
Nederlandsche	Laura en Adèle.	H. F. L. C. von Noël.	Batavia.	Van Eck & Co.
Ned. Ind.	Anis Balgair	S. S. b. A. b. Soenkar.	Banka.	Gezagvoerder.
„ „	Saijang Maskoor.	Said Abdulla.	Banjarmassing	„

Aangekomen Passagiers.

Met Z. M. stoomschip *Celebes*, twee officieren en Z. M. troepen. — Met de Nederl. Ind. bark *Saijan Mashoor*, bannelingen.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia; het stoomschip Suriname; de schoenerbrik Egmond; het stoomschip Amsterdam; de schoenerbrik Saparoea; Gouv. stoom-advies-vaartuigen Tjipanas en Bennet; de schepen Nantaise, Nicolas Cézard, Ammana Tulbarie, Alfulck en St. Anna; het stoomschip Ambon; de barken Fatal Maän, Adrakool Haer, Anis Balgijer, Laura en Adèle, Weltevreden, Derkina Titia, Margaret Connal, Segaf, Salatiga, Flamingo, Maria Catharina, Koninklijke Nederl. Yachtclub, Lemuella, Saijan Maskoor en Kijkduin; de brik Henriette en de schoeners Bella, Machmoed, Harriet, Hiatlie en Venus.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 25sten tot en met den 27sten Junij 1857.

AANVOER.

Van Samarang per de Ned. Ind. bark *Saijan Maskoor*, gezagv. Said Abdulla, agent Gezagvoerder.

1 kist stroo-hoeden, van Leeuwen & Co; 5 kisten manufacturen, McMillan Marten & Co; 1 kist papier, 1 baal jav. linnen, 6 kisten lijnwaden, Fraser Eaton & Co; 10 trommels beschuit, van Delden; 12 balen goenie-zakken, 2 kisten wijn, 1 kist monsters, Order; 20 kalbas rozewater, 5 kisten lijnwaden, koopmanschappen en kleinigheden, diverse Arabieren.

Van Batavia per het Ned. schip *Kijkduin*, gezagv. Oldendorp agenten McMillan Marten & Co.

100 vaten bier, 109 collies ijzerwerk, 2 kisten glaswerk, 16 collies machinerien, 4 vaten onbekend, Fraser Eaton & Co; 5 manden aardewerk, McMillan Marten & Co; 6 vaten koopmanschappen, 5000 klinkers, 5 rijtuigen, 2 collies machinerien, 2 vaten madera-wijn, 8 kisten ijzerwerk, 1 pan, 5 collies onbekend, Major Matzen & Co; 14 kisten koopmanschappen, Adam & Co; 714 staven ijzeren, 9 vaten hagels en verfwaren, 1 kist koopmanschappen W. H. Nash; 37 collies ijzerwerk, Schimmelpenninck & Co; 1 kist onbekend, Lloyd & Co.

Van Batavia per de Ned. Ind. bark *Soedul Hair*, gez. Sech Alie Bargebe, agent Gezagvoerder.

8 kisten ijzerwerk, 45 kisten geweren, McMillan Marten & Co; 15 manden aardewerk, Thomas; 20 kisten wijn, Ruyl Cramer & Co; 20 kisten sardijntjes, 2 kisten zijden modewaren, 1 kist laken, Van Leeuwen & Co; 6 kisten lijnwaden, 2 vaatjes boter, 2 kistjes boeken, Fraser Eaton & Co; 100 manden seltserwater, Van Leeuwen & Co; 50 kisten brandewijn, 24 trossen manilla touw, 11 vaatjes zinkwit, 1 blik koperen pompspijkers, Adam & Co; 10 kisten glaswerk, Martherus; 4 kisten aardewerk, 1 kist regaal, 10 kisten ruikende zeep, Order; en eenige goederen bestemd voor Sumanap.

UITVOER.

Naar Banjarmassing per de Ned. Ind. bark *Joedul Karim*, gezagv. Aminoedin.

2 picols jav. koperwerk, 1 50/100 picol jav. medicijnen, 88 katjes jav. koperwerk, 8 krandjangs, Europ. borden, 400 stuks chin. spiegels, 900 stuks aardewerk, 15 picols suiker, ƒ 7308 aan zilveren munt, 2 kisten inhd. lijnwaden en kleinigheden, diverse Arabieren.

Naar Batavia per het Fransche schip *Marguérite*, gez. Bourdase.

Ballast.

Naar Pasoeroean per de Ned. Ind. schoener *Katjoong*, gezagv. Pa Ardie.

2 kisten tafelgoed, 5 kisten manufacturen, 2 picols koperwerk, 1 kist koperen stangen, 1 kist eetserviesen, 1 kist thee, 363 stuks ijzerwerk en 1 suikerpan, Major Matzen & Co.

Marktprijzen.

SUIKER N°. 16 per picol ƒ 22½ à ƒ 23.—

KOFFIJ per picol.

RIJST (CARGA) per koijang ƒ 125 à ƒ 135.—

Id. (WITTE) „ „ ƒ 150 à 160.—

KORHUIDEN per 100 st. ƒ 300 à ƒ 500.—

ARAK per legger ƒ 120.—

OLIE (KLAPPER) per picol ƒ 21.—

OLIE (KATJANG).

KADJANG MATTEN.

ROTTING.

WISSELKOERS 104 à 105 %